Drie dagen in de sneeuw (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

De bus naar het bergdorp vertrok laat en reed langzaam door de eerste sneeuw van het seizoen. Aan boord zaten elf passagiers, onder wie de student Tomas, die naar zijn grootmoeder ging. Niemand maakte zich zorgen; de chauffeur reed deze route al twintig jaar. Pas na de tunnel begon de wind ernstig te worden. Een lawine had de weg volledig afgesloten en vormde een hindernis die geen enkel voertuig kon nemen.

De chauffeur remde op tijd, maar de bus gleed toch een paar meter opzij. De schrik zat er bij iedereen goed in; een vrouw voorin greep de stoelleuning en liet die minutenlang niet los. Tomas keek naar buiten en zag alleen wit. De radio gaf ruis, en de telefoons hadden geen bereik. De chauffeur stond op en zei rustig dat ze in de bus moesten blijven. Zijn kalme stem hielp meer dan zijn woorden.

De eerste nacht was het koudst. Ze schoven de bagage voor de kapotte achterruit om de passagiers tegen de wind te beschutten. Iedereen deelde wat hij bij zich had: koekjes, een thermosfles, twee appels. Tomas dacht dat ze binnen enkele dagen zouden verhongeren, maar de chauffeur rekende voor dat het eten met kleine porties tot zondag zou reiken. Die berekening gaf de groep iets om aan vast te houden. Vanaf dat moment ging het gesprek nog maar over één ding.

Op de tweede dag begon een man luide verhalen te vertellen over eerdere ongelukken in deze bergen. Daarmee maakte hij vooral de twee kinderen bang, tot hun moeder hem vroeg te stoppen. Tomas ging naast de kinderen zitten en leerde hun een kaartspel. Het overleven hing niet alleen van eten af, maar ook van de stemming in de bus. 's Middags klaarde de lucht even op en zagen ze de bergtoppen scherp tegen het blauw. Iemand maakte een foto, alsof het een vakantie was.

In de vroege ochtend van de derde dag hoorden ze een helikopter. Twee reddingswerkers daalden af aan een kabel en kwamen naar de bus toe. Ze hadden dekens, warme thee en een lijst met namen bij zich. Binnen twee uur wisten ze alle inzittenden uit hun benarde positie te verlossen. In het ziekenhuis noemde een journalist hen overlevenden van een ramp, wat Tomas overdreven vond. Hij had immers alleen maar gewacht, gepraat en koekjes gedeeld. Toch belde hij die avond zijn grootmoeder en praatte hij langer met haar dan ooit tevoren.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28846

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2000